

Reader's Digest 2007. szeptember

Szemtől szemben Angelina Jolie-val

Mama!

Plusz egy szexi papa, továbbá négy aranyos gyerkőc meg a fontos ügyek

Angelina Jolie egy üstökös sebességével halad. Közel három éve készült legutóbbi interjúnk óta több mint 150 ezer kilométert repült Thaiföldről Csádig. Társául szegődött Brad Pitt, akinek szintén feltett szándéka, hogy nyomot hagyjon maga után a Földön. További gyerekeket fogadott örökbe, szült, létesített egy alapítványt és kilenc filmet forgatott. És semmi jele annak, hogy szeretne megpihenni.

Szeptemberben bemutatják a *Hatalmas szív* című filmet, amelyben Jolie Mariane Pearl újságíró alakítja. Mariane férjét, Danielt, a Wall Street Journal tudósítóját elrabolták és meggyilkolták Pakisztánban, miközben az iszlám harcosokról készített riportot. A filmnek Brad Pitt a producere, és Jolie nemzetközi ügyek iránti érdeklődését tükrözi, amely 24 éves korában ébredt föl benne, miután Oscar-díjat kapott az *Észvesztő* című film főszerepéért. A „legszebbek” toplistájának állandó helyezettje, az ENSZ jószolgálati nagykövete, a jelenleg négygyermekes családanya messze maga mögött hagyta a csillogó életet. A 2002-ben adoptált kambodzsai Maddox (Mad) mellé 2005-ben Etiópiából hazahozta Zaharát (Z-t). 2006 májusában pedig megszületett Brad Pitt-tel közös kislányuk, Shiloh (Shi). 2007 tavaszán örökbe fogadta a vietnami Paxot. Csak kilenc napja érkeztek haza új kisfiával, amikor a 31 éves színésznő időt szakított arra, hogy a Reader's Digest olvasóinak családjáról és terveiről beszéljen.

RD: Amikor utoljára találkoztunk, egyedülálló anyaként nevelte a kisfiát. Most Braddel és négy gyerekkel él együtt.

Jolie: Találkoztam ezzel a csodálatos emberrel, és rájöttünk, hogy nagyon hasonló elképzeléseink vannak az életről. Egyszer csak négy gyerekünk lett. Imádjuk őket és remekül szórakozunk.

RD: Szándékosan esett teherbe?

Jolie: Igen. Mielőtt Bradet megismertem, úgy gondoltam, nem fogom bánni, ha soha nem születik saját gyerekem. Brad nem mondott le ennek a gondolatáról. Amikor Z pár hónapja itthon volt, és láttam, hogy Brad mennyire szereti őt és Madet, rájöttem, egy saját gyerek sem jelentene gondot. Azt mondtam: „Szeretném megpróbálni!”

RD: Meséljen Paxról. Miért egy nagyobb gyereket fogadtak örökbe?

Jolie: A nagyobb gyerekek számára nehezebb az adoptálás. Pár éve még nem voltam felkészülve rá, de ezzel a szilárd családi háttérrel megoldottam.

RD: Nagyon más idősebb gyereket örökbe fogadni?

Jolie: Pax már majdnem három és fél éves, de még soha nem döntött semmiről önállóan, mert az árvaházban mindent együtt kellett csinálni a többiekkel. Sok dologban eddig nem lehetett

része. Amikor először megfürdettem, hirtelen hahotázni kezdett. Egy nap alatt ötször fürdött meg. Beszélgetés közben egyszer csak levette a ruháját, és beszaladt a fürdőszobába.

RD: Hogyan sikerült alkalmazkodnia önökhöz?

Jolie: Az első két napon sokat sírt. Tolmácsot fogadtam, aki elmagyarázta neki, hogy mi történik. Első éjszaka vele aludtam. Arra számítottam, hogy ha felébred, üvölteni kezd, de amikor felébredt, csak bámult rám. Kezébe nyomtam egy játék állatot, aztán körbejártuk a szobát, és mindent megmutogattam. Három nap múlva már nem akarta, hogy letegyem. Azt hiszem, hozzászokott, hogy van valaki, aki szereti, és az a mamája.

RD: Hogyan lehet egy új gyereket bevezetni a családba anélkül, hogy rivalizálás törne ki a testvérek között?

Jolie: Sokat beszélgettünk Maddel arról, hogy az új testvére eleinte félni fog, és ezért a maminak oda kell figyelnie rá. És igyekeztünk időt találni arra, hogy mindegyikükkel külön is foglalkozunk. Amikor a többiek lefekszenek, Maddel vagyunk. Amikor a többiek iskolában-óvodában vannak, Shiloh-val foglalkozunk. Közben Z-re és Paxre is külön időt fordítunk. Vasárnap pedig nagy családi együttalvást tartunk, amikor a fiúk bebújnak az ágyunkba, és filmet nézünk. Először csak Maddel csináltuk, aztán Pax is csatlakozott, most pedig már Z is nagyon szeretne beköltözni az ágyunkba. Lehet, hogy nagyobb ágyat kéne csináltatni!

RD: Brad mennyire vesz részt ebben?

Jolie: Nem tudott velünk jönni Vietnamba Paxért, mert éppen dolgozott. De nagyon gyorsan összeszoktak. Azt hiszem, hogy Pax, miután látja, Zahara, Mad és Shi mennyire imádja Bradet, megértette, hogy ő a papa. Brad karjában mindenki biztonságban érzi magát. Ő mindenkit megnevettet, és mindenkinek segít.

RD: Szeretne még több gyereket?

Jolie: Aha! Szülni is, meg adoptálni is.

RD: Igaz, hogy azért fogadta örökbe Paxet, hogy Maddoxnak legyen egy testvére, aki hasonlít rá?

Jolie: Shiloh születésével valami megváltozott. Addig csak Mad és Z volt velünk, és egyikük se hasonlított a mamára vagy a papára. Aztán odakerült a házba valaki, aki úgy néz ki, mint a papa meg a mama. Világossá vált, hogy kell valaki, aki a többi gyerekre is hasonlít, hogy szoros kapcsolat alakulhasson ki közöttük. Mad rendkívül izgalmasnak találja, hogy az öccse ázsiai.

RD: Ki a szigorúbb kettejük közül?

Jolie: A fiúkkal Brad, a lányokkal én. Valahogy így alakult, Z mindent el tud érni a papánál. De a fiúkkal Brad úgy bánik, ahogy egy erős apához illik.

RD: Pár hónapja veszítette el az édesanyját. Nagyon nehéz?

Jolie: Általában úgy viselkedem, mintha minden rendben lenne velem, aztán hirtelen ok nélkül elsírom magam a reggelinél. Anyám volt a legjobb barátom. Hálás vagyok a sorsnak, hogy ő volt az anyukám. Hét éve derült ki, hogy rákos, de még megérhette, hogy boldognak láthasson minket a bátyámmal. Az az érzésem, nem akart addig elmenni, amíg rendbe nem jöttek a dolgaink.

RD: Szereti a kockázatos dolgokat: repülőgépet és motorkerékpárt vezet. Fontosabb lett a biztonsága, mióta négy gyermeke van?

Jolie: Nem kábítószerezem. Lehetőség szerint nem ülök motorra bukósícsak nélkül. Mindig óvatos vagyok. De merészen élek, épp ez tesz boldog anyává. Szerintem az a fő kérdés, hogy vállalhatom-e az életemet a gyerekeim előtt. Ha netán történne velem valami, miközben olyan dolgot csinálok, amiben hiszek, felteszem, azt hagynám örökül a gyermekeimre.

RD: Most olvastam a *Hatalmas szív* című könyvet, ez alapján készült az új filmje. Mi vonzotta ehhez a témához?

Jolie: A kor, amelyben élünk, tele van haraggal, és hiányzik a hit, hogy együtt képesek vagyunk megoldást találni. Mariane-nak minden oka megvolna a gyűlöletre, de mégis párbeszédet próbál kezdeni az emberekkel. Ilyen volt Danny is: értékelte és érdekelte, mi történik a világnak azon a részén. A film leforgatásához pakisztáni, indiai, brit, amerikai, muszlim és keresztény emberek együttműködésére volt szükség. Ez a példa arra, hogy lehetséges.

RD: Mariane hat hónapos terhes volt, amikor a férjét elrabolták, és úgy tudom, ön is állapotos volt, amikor előkészítették a forgatást. Milyen hatást gyakorolt ez önre?

Jolie: Hat hónapos terhes voltam, amikor a forgatókönyvön dolgoztunk. Mariane mellettem ült, fogta a kezemet, és arról mesélt, hogy mi történt, amikor ő volt hat hónapos terhes. Azt gondotam, Istenem, tudom, hogy mit érzek most, de amit hallok, azzal én most képtelen vagyok megbirkózni. Nagyon fontos volt nekem akkor, hogy a családom és Brad ott van velem, és hogy meg kellett értenem, ilyen az élet: Mariane-t a fia, Adam segítette át azon a helyzeten.

RD: Szívbe markoló történet. Nehéz volt „újraírni”?

Jolie: Nehéz volt arra gondolni, hogy Adam egy nap majd meg fogja nézni a filmet. Általában azt szoktuk latolgatni, milyen lesz a közönség reakciója egy filmre. Ebben az esetben viszont egy család előtt akartunk tisztelegni, ez egészen más dolog.

RD: Úgy tűnik, hogy a jótékonyág iránti elkötelezettségük is közös. Igaz, hogy a jövedelmük egyharmadát az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) adományozzák?

Jolie: Nem az UNHCR-nek. Kerestem egy csomó pénzt, és nagyon kellemes érzés volt látni, hogy ennek a pénznek az egyharmada jó célokat szolgál. Egyszerűen nincs szükségem ennyire. Ezt könnyű eldönteni. És most Brad és én létrehoztuk a Jolie-Pitt Alapítványt. Elsőként világszerte AIDS-árvák megsegítésére összpontosítunk.

RD: Van egy mondás, mely szerint nem kell az egész világot megváltanod, elég, ha becsülettel elvégzed, ami a te dolgod benne. Mi az ön dolga?

Jolie: Fölnevelni a gyerekeimet, ahogy anyám tette, segíteni, hogy adottságaik kibontakozzanak. Ezenkívül szeretném még képezni magam. Szeretném alaposabban megismerni a nemzetközi jogot, hogy megértsem, miért nem tudjuk jobban megoldani a konfliktusokat – megszabadítani a világot azoktól a diktátoroktól és agresszoroktól, akik bántják, megerőszakolják, katonának használják a gyerekeket. Hogy miért nincs egy nemzetközi szervezet, amely gyorsan és hatékonyan kezeli az ilyen helyzeteket.

RD: Azt nyilatkozta, hogy a Hatalmas szív szerelmi történet is. Danny és Mariane Pearl kapcsolata hasonlít ahhoz, ami önt Bradhez fűzi?

Jolie: Olyanok szeretnék lenni, mint ők. Nekik sikerült nagyszerű közös célt találniuk. Más kultúrák tanulmányozásának szentelték az életüket, és a tisztességes újságírás eszközeivel próbálták jobbra tenni a világot. Egymást lelkesítve csodálatos dolgokat vittek véghez a világban.

RD: Ez érvényes önre és Bradre is? Korábban Brad nem érdeklődött különösebben a humanitárius ügyek iránt.

Jolie: Elmélyülten gondolkodó, intelligens, sok minden iránt elkötelezett embert fedeztem fel benne. Csak sokkal visszafogottabb, mint én. Azt hiszem, pont ezért szeretem. Ha engem érdekel valami, azonnal a nyomába eredek. Túlságosan nyílt és szókimondó vagyok. Ő viszont alaposan végiggondolja, hogy mit higgyen, és hogyan kezeljen egy-egy helyzetet, aztán elszántan végigviszi a dolgot.

RD: A gyerekek, a munka és a jótékonykodás mellett hogyan jut idejük egymásra?

Jolie: Most épp ez a legfőbb gondunk! Muszáj egy kicsit lazítani. Kilépni a mókuskerékből. Amikor minden a helyére kerül, bevezetjük a randiestéket.

RD: Miért nem szöknek meg egy-egy hétvégére?

Jolie: Azt nem lehet. Különösen most, hogy itt van Pax. Még mindig megrémül, ha pár óránál tovább vagyok távol. De le fogjuk ültetni őket filmet nézni, kapnak egy csomó pattogatott kukoricát, mi meg közben kiosonunk, és bezárkózunk egy kicsit.

RD: Voltak már összetűzéseik?

Jolie: Nem igazán. Néha vitatkozunk a világ dolgairól vagy valamilyen aktuális hír kapcsán.

RD: Rengeteg pletyka kering önökről. Hogy veszekszenek, hogy ön féltékeny, hogy Brad visszamegy Jenniferhez. Ezek eljutnak önökhöz?

Jolie: Az első kérdésünk mindig az, hogy melyik újságban jelent meg. A *New York Times*-ban? Ha nem ott, akkor ugyan minek izgassuk magunkat?

RD: De a Golden Globe-díj kiosztóján nagyon rosszkedvűnek látszott és ezt a *New York Times* is megírta.

Jolie: Igen. Éppen haldoklott az anyám. Mások azt mesélik, hogy össze fogunk házasodni. Jó lenne, ha az újságok és a tévék hitelesen tudósítanának. Amikor hazugságok jelennek meg rólunk, elgondolkodunk, hogy vajon a többi hírt is csak ennyire ellenőrzik?

RD: Szóval, tervezik Braddel, hogy összeházasodnak?

Jolie: Nem, és emögött nincs semmi nagy titok. Már mindketten voltunk házasok. Amikor összekerültünk, a családalapítás volt számunkra a legfontosabb. És a gyermekeinkhez törvényes kötelék fűz bennünket. Ez az, ami igazán számít.

RD: Azt mondta, olyan társat szeretne, aki arra készíti, hogy jobb legyen. Brad így tesz?

Jolie: A jó dolgokat erősíti bennem. Ha egy rumlis nap után kicsit belefáradok az anyai teendőkhöz, mindig elmondja, hogy büszke rám. Ha egy újságnak írom meg a véleményemet, elsőként akarja elolvasni. Ha nagyon szexisen kiöltözöm egy fotózásra, ő azt érezteti velem,

A dokumentum az [Angelina Jolie Fansite](#) része.
Írta Sara Davidson

hogy sokkal szexibb vagyok otthon a gyerekeim között vagy olvasás, tanulás közben. Kicsit lelassít, hogy feloldódhassam a család és a szeretet erejében.